

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5748/2020
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Јокић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 36/20 од 03.07.2020. године, на седници одржаној 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 36/20 од 03.07.2020. године, у делу којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 36/20 од 03.07.2020. године, у делу којим је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца.

Образложење

Основни суд у Чачку, пресудом Прр1 135/19 од 26.09.2019. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужена да исплати тужиоцу на име имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, у предмету Основног суда у Чачку И 33370/10 (раније И 755/01), утврђене решењем Основног суда у Чачку Р4 И 68/18 од 11.04.2018. године, износ од 9.262,00 динара, са законском затезном каматом од 31.12.1999. године до исплате и трошкове извршног поступка у износу од 800,00 динара на терет буџетских средстава Републике Србије у оквиру средстава која су намењена покрићу текућих расхода Основног суда у Чачку, осим расхода за запослене и текуће одржавање објекта и опреме (став први изреке). Обавезао је тужиоца да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара, у року од осам дана од дана пријема пресуде (став други изреке).

Виши суд у Чачку, пресудом Гжрр 36/20 од 03.07.2020. године, преиначио је пресуду Основног суда у Чачку Прр1 135/19 од 26.09.2019. године, тако што је 1) делимично усвојио тужбени захтев тужиоца и обавезао тужену да исплати тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазван повредом права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Чачку И 33370/10 (раније И 755/01) неизмирено

потраживање из наведеног извршног поступка у износу од 9.262,00 динара, са законском затезном каматом од 01.04.2019. године до исплате и износ од 800,00 динара на име трошкова извршног поступка, на терет буџетских средстава Републике Србије намењених покрићу текућих расхода Основног суда у Чачку, од којих се изузимају расходи за запослене и текуће одржавање објеката и опреме, у року од осам дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења; 2) одбио је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена да плати тужиоцу на износ од 9.262,00 динара законску затезну камату од 31.12.1999. године до 31.03.2019. године и 3) обавезао тужену да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 37.500,00 динара, у року од осам дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у односу на одлуку којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за исплату законске затезне камате, тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права. У образложењу ревизије је указао на одлуке Уставног суда Републике Србије Уж 352/2016 од 12.02.2018. године, Уж 5979/2018 од 23.01.2019. године и Уж 6480/2018 од 20.08.2020. године, као и одређене одлуке Европског суда за људска права у Стразбуру.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Из образложења побијане другостепене пресуде произлази, да је тужена дужна да тужиоцу на досуђени износ накнаде имовинске штете о чијој исплати је одлучено применом члана 31, 32. и 33. Закона о заштити права на суђење у разумном року, плати законску затезну камату у смислу члана 277. Закона о облигационим односима и то од дана подношења тужбе 01.04.2019. године, јер тужена као дужник долази у доцњу када је тужилац као поверилац позове да испуни обавезу.

Према томе, у конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној ревизији, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези одредби члана 413. и 479. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 01.04.2019. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 9.262,00 динара.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у смислу одредбе члана 468. ЗПП, то се ради о поступку у спору мале вредности у смислу члана 468. ЗПП, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија, на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Како је одредбом члана 467. ЗПП прописано, да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку о споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона и овај суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији, то ревизија тужиоца није дозвољена ни на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**